

Sygn. akt II K 724/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 08 lutego 2017 r.

Sąd Rejonowy w Złotoryi II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Michał Misiak
Protokolant:	Anna Rogalska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej-----

po rozpoznaniu w dniu 08 lutego 2017 r. w Złotoryi

sprawy

A. F.

urodz. (...) w Z.

syna J. i D. z d. M.

oskarżonego o to, że:

w dniu 12 listopada 2016 roku w Z., województwa (...), pomimo wydanej decyzji Starosty (...) o nr WK.5430.1730.2015.MS z dnia 18 listopada 2015 roku o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami oraz znajdując się w stanie nietrzeźwości mając 0,53 mg/l, 1,26 promila i 1,22 promila alkoholu w wydychanym powietrzu, będąc uprzednio prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyrokiem Sądu Rejonowego w Złotoryi o sygn. akt II K 228/15 z dnia 29 lipca 2015 roku oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w Złotoryi o sygn. akt II K 202/15 z dnia 29 lipca 2015 roku za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie pod wpływem środków odurzających, a nadto pomimo orzeczonego prawomocnym wyrokiem Sądu rejonowego w Złotoryi o sygn. akt II K 228/15 z dnia 29 lipca 2015 roku środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 /trzech/ lat kierował samochodem osobowym marki A. o nr rej. (...) w ruchu lądowym

to jest o czyn z art. 178a§4 kk w zw. z art. 178a§1 kk i art. 180a kk przy zast. art. 11§2 kk

I uznaje oskarżonego A. F. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w części wstępnej wyroku, stanowiącego występki z art. 178a§4 kk w zw. z art. 178a§1 kk i art. 180a kk przy zast. art. 11§2 kk i za to na podstawie art. 178a§4 kk w zw. z art. 11§3 kk przy zast. art. 37a kk skazuje go na karę 400 (czterysta) stawek dziennych grzywny po 10 (dziesięć) złotych każda stawka;

II na podstawie art. 42§3 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych;

III na podstawie art. 43a§2 kk orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w wysokości (...) (dziesięć tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

IV na podstawie art. 627 kpk i art. 3 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe i wymierza mu opłatę w kwocie 400 złotych.

Sygn. akt II K 724/16

UZASADNIENIE

(Stosownie do treści art. 424§3 kpk sąd ograniczył zakres uzasadnienia do rozstrzygnięcia o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu))

Stan faktyczny sprawy ani kwalifikacja prawna zarzucanego oskarżonemu A. F. czynu nie budziły wątpliwości.

Zgodnie z art. 178a§4 kk (sąd na podstawie art. 11§3 kk w sytuacji zbiegu kumulatywnego wymierzył karę na podstawie przepisu przewidującego najsurowszą odpowiedzialność karną, a zatem właśnie art. 178a§4 kk), sprawca takiego czynu podlega karze grzywny, ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności od trzech miesięcy do lat pięciu. Dodać należy bowiem, że art. 37a kk, mający charakter modyfikatora ustawowego zagrożenia karą, w sytuacji, gdy ustawa przewiduje zagrożenie karą pozbawienia wolności nieprzekraczającą ośmiu lat, pozwala na orzeczenie grzywny albo kary ograniczenia wolności. Ponadto, zgodnie z art. 58§1 kk, jeżeli ustawa przewiduje możliwość wyboru rodzaju kary, a przestępstwo jest zagrożone karą pozbawienia wolności nieprzekraczającą pięciu lat, sąd orzeka karę pozbawienia wolności tylko wtedy, gdy inna kara lub środek karny nie może spełnić celów kary.

Ponadto, na mocy art. 42§3 kk obowiązkowe jest wymierzenie dożywotniego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów, chyba, że zachodzi wyjątkowy wypadek, uzasadniony szczególnymi okolicznościami.

Na mocy art. 43a§2 kk, obowiązkowe jest orzeczenie świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości co najmniej dziesięciu tysięcy złotych.

Sąd, wymierzając oskarżonemu A. F. karę, wziął pod uwagę poziom winy i społecznej szkodliwości czynu oraz względy prewencji. Stopień winy i społecznej szkodliwości sąd uznał za dość znaczne. Oskarżony poruszał się główną drogą tranzytową przez Z., w porze, gdy natężenie ruchu nie jest niskie. Stężenie alkoholu w organizmie oskarżonego, jakkolwiek nie rażąco wysokie, nie sytuowało się również na pograniczu normy. Wysoce karygodna jest również motywacja oskarżonego, który uczynił to dlatego, że przez długi okres nie prowadził samochodu.

Sąd uznał, iż wystarczającą karą będzie kara grzywny. Sąd ma świadomość, że oskarżony był karany za takie same zasadniczo czyny (kwalifikowane z art. 178a§1 kk) na karę pozbawienia wolności (z warunkowym zawieszeniem jej wykonania), a mimo to kara ta nie spełniła swojej roli, skoro oskarżony do przestępstwa powrócił. Taki fakt generalnie przemawia za orzeczeniem kary surowszej, gdyż logiczne jest, iż większe prawdopodobieństwo przymuszenia oskarżonego, karanego już za takie czyny, związane jest z karą surowszą, a nie łagodniejszą, jeżeli chodzi o rodzaj kary. Szczególnie, gdy motywacja oskarżonego wskazuje na rażąco lekceważące podejście do przestrzegania porządku prawnego. Sąd wziął jednak pod uwagę to, iż w przypadku oskarżonego kara pozbawienia wolności nie mogłaby zostać orzeczona z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. W takiej sytuacji, zdaniem sądu, o wyborze rodzaju kary zdecydowały względy prewencji indywidualnej oraz sytuacja oskarżonego. Skoro oskarżony pracuje (na dość odpowiedzialnym stanowisku – jako brygadzysta) i osiąga regularne dochody, to zastosowanie wobec niego kary o charakterze wolnościowym, nie wrywającej go ze środowiska, w którym funkcjonuje, ale kary dość dotkliwej (szczególnie w połączeniu z obowiązkowymi środkami karnymi), pozwoli na osiągnięcie celów kary, jeśli chodzi o aspekt sprawiedliwości wyroku. W sytuacji indywidualnej oskarżonego, wbrew wcześniejszym wywiadom o charakterze ogólnym, może nieco paradoksalnie, kara łagodniejszego rodzaju, niż kara pozbawienia wolności, ale dotkliwa, sprawi, iż nie powróci on na drogę przestępstwa, gdyż kara grzywny i środki karne będą wysoce odczuwalne finansowo (patrząc na wysokość zarobków oskarżonego), a kara wolnościowa pozwoli oskarżonemu na kontynuację tego sposobu funkcjonowania w społeczeństwie, który akurat jest korzystny, czyli dalszą pracę zarobkową.

W ocenie sądu, biorąc pod uwagę powyżej wymienione okoliczności, sąd uznał za sprawiedliwą karę czterystu stawek dziennych grzywny po dziesięć złotych każda stawka (określając wysokość stawki dziennej sąd wziął pod uwagę niewysokie zarobki oskarżonego), o czym orzekł, jak w punkcie I części dyspozytywnej wyroku.

Sąd nie znalazł podstaw do uznania, iż w sytuacji oskarżonego zachodzi wyjątkowy przypadek, pozwalający na odstępstwo od dożywotniego zakazu prowadzenia pojazdów i stąd na podstawie art. 42§3 kk orzekł, jak w punkcie II wyroku.

Sąd orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w najniższej dozwolonej wysokości, ale i tak znacznej, tj. dziesięć tysięcy złotych, patrząc na wysokość dochodów oskarżonego, o czym orzekł w punkcie III części dyspozytywnej wyroku na podstawie art. 43a§2 kk.

Brak było podstaw do uznania, iż oskarżony nie jest w stanie uiścić kosztów sądowych, stąd sąd obciążył go tymi należnościami, orzekając, jak w punkcie IV wyroku.